

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: یوخن شتانکه- Jochen Stahnke

برگردان از: حمید بهشتی

۱۸ می ۲۰۱۸

۷۰ سال اسرائیل- کشوری شکاف برداشته

یوخن شتانکه

اسرائیل به لحاظ نظامی قویست و به لحاظ اقتصادی بسیار موفق. اما از درون بسیار شکستنی است. عدم هویت مشترک اسرائیلیان فرصتی برای یافتن راه حل مشکلی که با فلسطین دارد نمی گذارد.

اسرائیل ۷۰ سال پس از تأسیس از نظر نظامی از هر زمان دیگر قوی تر است. نه هیچ کشور عربی می تواند وجود اسرائیل را به مخاطره افکند و نه ایران. در این امر نیز آشفتگی های کنونی تغییری نمی دهند. اما این کشور از درون با خطری مواجه است که از رهبری ایران نیز قوی تر است. اسرائیل به لحاظ اجتماعی دچار شکافی است که هرگز با آن مواجه نبوده. هر یک از بخش های مردم به جهتی دیگر کشیده می شوند و دولت نیز در مقابل آن اقدامی نمی کند.

داوید بن گورین می خواست کشور تبدیل به کوره نوب آهن تبدیل گردد. هنگامی که پایه گذار این کشور در ۱۴ مه ۱۹۴۸ اعلام استقلال نمود، تصویر "یهودی تازه ای" را در خاطر داشت، پرچمدار سوسیالیسم سکولاری که توسط کار یدی این سرزمین را متعلق به خویش سازد. اما این تصور با واقعیت

اقوام مختلف یهود خیلی کم مربوط بود.

یهودیان اروپائی برنامه ریزی و کشور را اداره می کردند. نخبگان سنگ بنای سازندگی را آنچنان نهادند که امروزه به لحاظ تکنولوژی در سراسر جهان در ردیف مقدم قرار دارد. و یهودیان غیر اروپائی را که وارد شدند گذاشتند سوار بر کامیون ها گشته و در مناطق اطراف خانه کنند، در صحرای نِگب (نِگو) که امروزه نیز در همان شهرک های در حال توسعه به سر می برند. این مردم، یهودیان میزراهی (شرقی)، یمنی، مراکشی، عراقی و ایرانی، امروزه نیمی از اهالی اسرائیل را تشکیل می دهند. اما علی رغم گذشته ها، فرهنگ ها و سهمی که دارند تاریخ این کشور را رقم نمی زنند. اروپائیان هستند که آن را تعریف می کنند. کیبوس ها، نمای کشور را مشخص می کنند. اما با این که در مکان های در حال توسعه صدها هزار تن زندگی می کنند از آنها کمتر کسی اطلاع دارد. البته داستان هایی از ترقی فردی نیز وجود دارد. یهودیان میتزراهی صاحب شرکت شده و وزیر هم شده اند که البته به وزیر دفاع یا نخست وزیری نرسیده است. اما دولت برای اروپائی نسب های اشغالگر که در نوار غزه غیر قانونی حضور دارند، سه برابر مبلغی را هزینه می کند که برای اهالی نِگب می دهد.

جنبه تاریک تر ایجاد موفقیت آمیز اسرائیل بی خانمان ساختن فلسطینیان است. اما بدین جنبه تاریک، این نیز مربوط است که یهودیان وارد شده از جهان غیر اروپائی به طور سیستماتیک مورد تبعیض قرار گرفته اند. اهالی غیر مذهبی مراکز اقتصادی مانند تل آویو (بیت المقدس) یا حیفا امروزه نه با اهالی مناطق در حال توسعه ارتباطی دارند و نه با مذهبون متعصب.

تعصب دینی نه فقط زندگی دینی مردم اسرائیل را تعیین می کند، بلکه به لحاظ سیاسی نیز نفوذ آن در حال گسترش است. خواسته هایی از قبیل این که شنبه ها زندگی اجتماعی حتا در محدود های زیست غیر مذهبون نیز راکد گردد بیش از پیش به گوش می رسد. به طوری که امروزه در روزهای شنبه و ایام ویژه دینی نه اتوبوسی کار می کند و نه قطاری. یهودیان متعصب به خاطر زاد و ولد زیادشان به زودی ثلث مردم اسرائیل را تشکیل خواهند داد. آنان در فقر می زیند، حاضر به خدمت ارتش نبوده و سهم کمتری از تولید خالص ملی را دارند. در این امر، فعالیت های بنیادگذارانه ای که غالباً مورد تحسین است نیز تغییر چندانی نمی دهد. زیرا در این بخش فقط ۱۰ درصد شاغلان کار می کنند. به گفته خاتم رئیس بانک مرکزی اسرائیل "این لکوموتیو اقتصاد اسرائیل واگن های از کار افتاده ای را به دنبال خویش می کشد".

نه فقط متعصبان دینی بلکه اهالی فلسطینی اسرائیل نیز به سرعت رشد می کنند. علی رغم کوشش های دولت اسرائیل برای پیوستن این بخش اجتماع آنها جذب اسرائیل نگشته اند. عمق شکاف مزبور از طریق تشدید سیاست ناسیونالیستی-دینی افزایش می یابد. بر اساس طرحی قانونی که امسال از جانب احزاب لیکود و اشغالگران مطرح گشت می بایست فقط به مجامع "صرفاً یهودی" جواز داده شود. و این چیزی است که در گذشته جزو مواضع کم طرفدار به حساب می آمد، در حالی که اکنون از مباحث تعیین کننده در کنست گشته است.

این موجب بیگانگی اهالی لیبرال در مراکز اقتصادیست که البته هیچ وجه مشترکی با اهالی عرب اسرائیل ندارند. هر جناحی حزب سیاسی خود را دارد. این که "یهودی تازه" کیست، امروزه نیز در همان ابهامی قرار دارد که ۷۰ سال پیش بود.

فقدان اشتراک در جهت هویتی، فضاء را برای یافتن راه حل مشکل فلسطین که البته کسی خود را بدان مشغول نمی کند، اشغال کرده است. به لحاظ نظامی فلسطینیان در کنترل هستند. اما رژیم اشغالگر که فلسطینیان تحت حاکمیت دائمی آن قرار دارند نه تنها به شخصیت دموکراتیک کشور خسارت می رساند، بلکه موجب شکاف دیگری نیز هست: نسل جوان

امریکائیان یهودی لیبرال از اسرائیل دروی می‌گزینند و در مقابله با آن نیز رژیم اقدامی نمی‌کند. بلکه به عکس منتقدان جوان امریکائی یهودی را به خودستیزی متهم می‌سازد و این‌گونه نگرینست: ایالات متحده امریکا هنوز نیز مهم‌ترین مؤتلف اسرائیل به حساب می‌آید.

در مباحث سیاست داخلی تعیین‌کننده هنوز ایران است و این موجب همگرایی همه جناح‌های جامعه می‌باشد. نخست وزیر نتانیاهو با ترس مردم بازی می‌کند و موفق نیز هست. اما در مقابل بمب‌جمعیتی، دولت او پاسخی ندارد. دیر یا زود، زمانی که نتانیاهو کنار رود، آنگاه وی نه تنها کشوری به لحاظ نظامی بشدت مجهز رباقی می‌گذارد، بلکه کشوری که دستخوش شکنندگی درونی نیز هست از وی باقی خواهد ماند

برگرفته از روزنامه فرانکفورتر آلماینه ۱۴ مه ۲۰۱۸

www.faz.net/aktuell/politik/ausland/70-jahre-israel-ein-gespaltenes-land-faz-kommentar-15587868.html